

tiltag, som ildsjæle gør brug af, når de brænder for en sag.

Derfor er det vort håb, at mange menighedsråd vil skaffe venskabsforeninger og derigennem få inspiration og gejst til at gøre en ekstra indsats for søsterkirker i det store udland, så de lutherske menigheder får bedre muligheder for en opblomstring af det kulturgrundlag, vi er meget enige i og ønsker udbredt.

Jeg vil på den baggrund håbe, at der kan skaffes økonomi til at få rejst og genskabt mange kirker i det forfaldne Østeuropa, således som forslagsstillerne giver udtryk for. Og jeg vil lige nævne, at vi under udvalgsarbejdet sammen med Kristeligt Folkeparti kunne undersøge mulighederne for, om § 12 i loven om folkekirkens økonomi ikke allerede i dag i begrænset omfang kunne give hjemmel til økonomisk bistand af den karakter, som partiet foreslår.

Jeg må, som lovforslaget ligger, meddele, at Venstre ikke kan støtte det, og jeg kan næsten ikke lade være med at nævne, at jeg måske heller ikke mener, at der vil være stor folkelig forståelse for sagen netop nu i en tid, hvor bølgerne går meget højt om den kirkelige ligning.

Poul Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti har stor sympati for Kristeligt Folkepartis lovforslag, men må dog allerede indledningsvis sige, at vi mener, at det er en forfejlet tankegang, at de økonomiske midler, der ønskes videregivet til istandsættelse af kirker i venskabsbyer i udlandet, skal komme fra en forhøjelse af kirkeskatten i form af en udvidelse af det såkaldte rådighedsbeløb.

De gode intentioner bag dette lovforslag kan efter Dansk Folkepartis opfattelse gennemføres ved, at de enkelte menighedsråd tager en lang række initiativer, så der kan skaffes penge til rådighed, f.eks., som også Venstres ordfører nævnte, ved indsamlinger, loppemarkeder, basarer, og hvad ved jeg.

Dansk Folkeparti afviser således lovforslaget, men håber meget – og her må Kristeligt Folkeparti gerne lytte godt efter – at man vil arbejde videre med de tanker, der ligger bag forslaget, og jeg har her fremført, hvordan man kunne klare det ad frivillighedens vej.

Det har den sidegevinst, at man skaffer midlerne ad privat vej, at der vil opstå et enormt sammenhold i den enkelte menighed, og samtidig vil det udbygge kontakten til den menighed, der er i udlandet, i det øjeblik man dér bliver klar over, at der er blevet gjort en kæmpe

privat indsats for at skaffe midler til genopbygning af de forfaldne kirker, som jeg erkender vi har, og som også skal hjælpes.

Tanken er god, men jeg synes bare, det er lidt let og flot bare at skrive det ud over skattebilletten. Jeg tror, det skal løses på en helt anden god og harmonisk måde.

Brian Mikkelsen (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Knud Erik Kirkegaard, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne fremsige følgende:

Vi har i Det Konservative Folkeparti stor sympati for menigheder, som ønsker at støtte istandsættelse eller genopbygning af kirker i venskabsmenigheder i udlandet. Ikke mindst i Østeuropa er mange kirkebygninger i en elendig forfatning efter årtiers kommunistisk regime. Vi foretrækker dog, at dette sker gennem frivilligt indsamlede midler, og vi er derfor stærkt betænkelige ved at åbne adgang til, at støtten kan ske gennem ligningsmidler.

Derfor kan vi ikke tilslutte os forslaget fra Kristeligt Folkeparti på trods af sympati for tanken og ideen.

Til gengæld er vi overbevist om, at det vil være muligt gennem frivillige bidrag at støtte det gode formål. Den danske folkekirke har faktisk ganske gode erfaringer med indsamling af betydelige beløb til formål, som den lokale menighed brænder for. Og omvendt, hvis den lokale menighed ikke brænder så meget for at støtte formålet, at der kan indsamles tilstrækkelige midler, er det stærkt betænkeligt at åbne adgang til den nemme løsning: at gøre det for kirkeskatteydernes penge.

Den folkekirkelige økonomi er som bekendt i fokus i den offentlige debat i øjeblikket. Der er fra flere sider rejst kritik mod menighedernes forvaltning af offentlige midler. Det meste af kritikken skyder efter vores opfattelse langt over målet, men en gennemførelse af Kristeligt Folkepartis forslag kan i lyset af denne debat opleves som ganske provokerende af stærke kredse i det danske samfund, ikke mindst i den kommunale verden.

Også af den grund må vi advare mod at gennemføre forslaget, det gode formål til trods.

Margrete Auken (SF):

Som forslagsstillerne kan høre, er der jo megen sympati. Vi kunne få bygget mange kirker på den sympati, og jeg går ud fra, at forslagsstillerne er glade for at få så mange gode råd om,